

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2021-05-12
Besvaras senast
2021-05-19 kl. 12.00

Till socialminister Lena Hallengren (S)

2020/21:2854 Folkhälsomyndighetens sammansättning och arbetssätt

Den 21 april 2021 återkopplade socialminister Lena Hallengren på ytterligare en fråga (2020/21:2542) från undertecknad om vad i Folkhälsomyndighetens arbete under pandemin som ministern menar pekar på att myndigheten är välfungerande, och hur hon kunde motivera att inga förändringar är påkallade mot bakgrund av myndighetens kompletta misslyckande. Återigen utan ett svar.

Att frågeställningen är relevant har inte minst den senaste tiden tydliggjort. Sverige är ett av de länder i världen med flest döda per capita, hundratusentals svenskar lider av långtids-covid eller post-covid, och i skrivande stund har Sverige näst högst smittspridning i hela Europa. Vidare ser vi hur påstående från vitala myndighetspersoner återkommande är oklara och i vissa fel rent av felaktiga.

Socialministern själv sa i *Ekots lördagsintervju* att Folkhälsomyndigheten (FHM), de hon ser som sina främsta experter på området, inte ”diffade så mycket” beträffande de scenarier som presenterats kontra hur den faktiska smittspridningen i Sverige sett ut. Facit var att till och med FHM:s allra mest dystra prognos underskattades rejält: Smittspridningen var 20 gånger värre än myndighetens värsta scenario. Det minsta man kan förvänta sig från en regeringsrepresentant med ansvar för ett specifikt område är att ha koll på att det som kommuniceras ut om det området faktiskt också stämmer.

Att FHM knappast har den kompetens som krävs är alldeles uppenbart, vilket konstaterats av undertecknad och många andra en lång tid nu. Tack vare forskningsexperten Ulf Sandström, som för Expressens räkning har gått igenom de vetenskapliga meriterna hos olika coronadebattörer, vet vi att den främsta expertisen finns hos kritikerna till den svenska pandemihanteringen, det vill säga de som arrogant avfärdats av kretsen kring regeringens så kallade experter som hobbyepidemiologer. Samtidigt är flera av de som intensivt försvarar den svenska hanteringen i många fall personer som förvisso sitter på mycket kunskap men ändå i mångt och mycket är profilerade inom andra mindre relevanta områden.

I tidningen *Süddeutsche Zeitung* publicerades vidare en studie av tre forskare (Benjamin Born, Alexander Dietrich och Gernot Müller) om hur den första coronavågen våren 2020 skulle ha påverkat Sverige om man likt andra länder hade agerat enligt en försiktighetsprincip för att skydda medborgarna.

Resultatet kanske inte förvånade oss som sedan början kritiserat regeringens handlingsförlamning, men det har ändå klargjort ganska mycket: Antalet infektioner skulle ha minskat med 75 procent och antalet dödsfall med hela 40 procent under första vågen.

Det går inte längre att avfärda kritiska frågor rörande pandemihanteringen med att vi inte har facit än. Vi ser klart och tydligt att den svenska regeringen med tillhörande myndigheter har misslyckats och att Folkhälsomyndigheten regelbundet saknat att stå på vad som statsrådet kallar för vetenskaplig grund.

Det är inte heller rimligt att en ansvarig minister kan häva ur sig påståenden som att Folkhälsomyndigheten är välfungerande utan att beskriva vad det är hon menar har fungerat bra. När svar på undertecknads frågor återkommande uteblir finns till slut bara ett alternativ kvar, nämligen en interpellationsdebatt, vilket dock förhoppningsvis kan undvikas genom svar på denna skriftliga fråga.

Med anledning av detta vill jag fråga socialminister Lena Hallengren:

Vad i Folkhälsomyndighetens arbete under pandemin menar ministern pekar på att myndigheten är välfungerande, och ser ministern fortfarande inte något behov av förändringar av myndigheten i syfte att stärka kompetensen?

.....

Markus Wiechel (SD)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welanders